

FEDERATIE FRANDO

SINT-FRANCISCUS | SINT-ANTONIUS | DON BOSCO

THEI NOUKENS - Geloof en twijfel, een tweeling?

TheiNoukens

Met Thei Noukens praten is je laten onderdompelen in Limburgse gemoedelijkheid. De liefde bracht hem naar Leuven waar hij zich al jaar en dag thuis voelt. “Je vindt hier echt alles waar je interesse en aandacht naar toe kunnen gaan. Ook al is Leuven maar een kleine centrumstad,” zegt hij. “Ik woon hier graag.” Maar hij blijft supporteren voor KRC Genk. Ons gesprek gaat over iets totaal anders dan voetbal. Schuilt er dan een monnik in deze goedlachse Limburgse Leuvenaar? Ons gesprek gaat immers over meditatie en de weldaad ervan, en vreemd genoeg ook over geloven en mogen twijfelen. “Ik ben ten diepste een mysterie voor mezelf en hiermee kan ik leven.” Een stevige starter.

“Ik ben nu enkele jaren gepensioneerd. Ik studeerde voor maatschappelijk werker in Diest. Ik kwam als vormingswerker terecht bij UNIZO en leidde honderden, misschien wel enkele duizenden vergaderingen. Gaandeweg ervaarde ik het belang van de stilte en een veranker-

de spiritualiteit als een balans waarzonder ik nog moeilijk leven kan. Ik moet me kunnen terugtrekken. Zo ervaarde ik ook, gaandeweg, de benedictijnse grondregel “ora et labora, bid en werk” als vreugdegevende levenswijze. De benedictijnse kloostergemeenschappen leven heel strikt volgens dit spiritueel principe die volgens mij van een grote betekenis kan zijn of is voor onze chaotische samenleving. We leven vaak in verschillende “kamertjes” tegelijkertijd, ongestructureerd en oppervlakkig. Weinig beklijft en weinig verbindt ons. Omdat ik gepensioneerd ben, kan ik wel gemakkelijker mijn kamertjes zelf kiezen en beleven: het kamertje “familie”, het kamertje “spiritualiteit”, het kamertje “sociale inzet”, het kamertje “tuin”, etc...en er is ook het kamertje “het onverwachte”, etc.. In het kamertje van de spiritualiteit bevindt zich de dagelijkse meditatie die ik doe vanuit een christelijk ge-

inspireerde bewogenheid.

Van waar zoveel interesse voor het spirituele?

Een antwoord hierop is niet zo eenvoudig. Is het een zaak van de genen, een combinatie van genen met een zeer christelijk geïnspireerde opvoeding? Het misdienaar mogen zijn bij begrafenissen en feestdagen heeft zeker in deze een rol gespeeld. Anderzijds geloof ik ook heel sterk dat we allemaal over een monastieke ziel beschikken. “Het komt er op aan” schrijft Panikkar “om ze bevroeden als een spirituele levensopdracht van elke mens”. Die “monastieke” ontvankelijkheid heeft me geholpen om open te staan voor op het “juiste” moment, het “juiste” boek, de “juiste” persoon tegen te komen. Het boek “De vreugde van het evangelie” van de charismatische bisschop, Paul Schruers, was indertijd, een eerste, echte trigger, om het met een hedendaags woord te

zeggen. Echt opvallend hoeveel keren het woord “vreugde” in het Nieuwe Testament voorkomt.

Mijn vrouw, die als pastor werkzaam was in de Universitaire Parochie van Leuven, bracht me in contact met andere vormen van theologie zoals de bevrijdings- en de feministische theologie. Tegelijkertijd mocht ik in die parochie naast sterke, spirituele figuren zoals Herman Servotte, zaliger, ook de onafscheidelijke band tussen contemplatie en actie ervaren in homilies, liturgie en engagement. Ik ben de UP daar zeer dankbaar voor.

Mijn “monastieke” ziel dreef me er ook toe oosterse wegen in te slaan, zoals het boeddhisme en zen. Ze hielpen me om de intuïties van het christendom beter te begrijpen. De grondslag ervan is de liefde.

De Dreef was toch niet ideaal

Een zestal jaren geleden startten Katrien Vandevoorde en ik, binnen de Universitaire Parochie, met een meditatiegroepje. We kwamen aanvankelijk samen in de Sint Lambertuskapel aan “De Dreef.” Het lawaai van het mobiel verkeer en de slechte isolatie van deze zeer mooie ruimte, deden ons verhuizen naar de Begijnhofkerk. We mogen gemiddeld tussen de tien en vijftien mensen verwelkomen, veertiendaags. We gaan voor de stilte, dezelfde stilte die de begijntjes, eeuwen geleden, ook mochten smaken, in dit stiltegebied die het Begijnhof tenslotte ook is. 25 minuten roerloos zitten voorafgegaan door een sterke tekst of gebed voor en na de stilte. Collectieve stilte heeft iets magisch, en zorgt onderling voor een innerlijke verbinding die geen woorden verdraagt.

Vorig jaar organiseerden we drie avonden met Herman Van Rompuy, Ria Weyens en Eric Galle over hun meditatie-ervaringen.. Dit jaar organiseren we twee avonden met bijbelgeleerde en decaan fac. theologie Geert Van Oyen op 28 februari en op 8 mei met zuster Jeanne

Devos in het Johannes 23-seminarie. Het zullen getuigenissen worden over de spanning tussen geloof en twijfel met enkele stilte-ervaringen.

Een tweeling?

Het onderwerp ‘Geloof en Twijfel’ is een welbewust gekozen thematiek. We leven in tijden waar er geen zekerheden meer zijn. Alles staat onder de noemer van de twijfel. Er zijn niet te tellen zoekende christenen. De vraag is of de twijfel niet wezenlijk hoort bij geloven? Zeker, men zou toch niet moeten geloven als er objectieve zekerheden zouden zijn?

De grootste mystici en heiligen kenden zware ervaringen van godsverduistering. Denk aan “de donkere nacht” van Johannes van het Kruis en ook moeder Theresa kende moeilijke spirituele periodes.

Een claris vertelde me enkele weken geleden dat zij geloofde omdat er liefde is. Dat is een zin die me wat doet. Alsook de zin in een boek waarin stond: “We weten niet of het christendom de waarheid in pacht heeft. We weten wel dat christendom waarheid bevat.”

Om deze reden mediteren we onder meer: onze ontvankelijkheid vergroten voor het transcendente, de diepte van een evangelietekst, de schoonheid en de goedheid in de mens, etc....Maar het Mysterie neemt paradoxaal genoeg toe wat ik eerder als een zegen ervaar.”

Neergeschreven door Patrick Maervoet

De eerste avond met Geert van Oyen, decaan van de Faculteit Theologie en Religiewetenschappen in Louvain-la-Neuve vindt plaats op woensdag 28 februari om 20 uur in het Johannes23-Seminarie, Lemmensberg 1, Leuven. Men vraagt een bijdrage van vijf euro. Inschrijven kan via www.kuleuven.be/up

Een initiatief van de Werkgroep Christelijke Meditatie van de Universitaire Parochie.

Colofon

DIENST ABONNEMENTEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
dienst.parchiebladen@kerknet.be

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
redactie.kerkenleven@kerknet.be
secretariaat.kl@kerknet.be
www.kerkenleven.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien.lannoo@treviplus.be
www.treviplus.be

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

KERK & leven is een uitgave van
Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Geert De Kerpel

Diocesane redactie Aartsbisdom
Filip Ceulemans, 03 202 84 35,
filip.ceulemans@kerknet.be
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@kerknet.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN
Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON
DON BOSCO
Gilberte Havet
Grensstraat 79,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 45 87
gilberte.havet@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-FRANCISCUS en
EINDREDACTIE FRANDO
Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN
DON BOSCO
Jef Wauters,
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS
Mathieu Voets, Volhardingslaan 30,
3001 Heverlee (0475/675667)
Parochiesecretariaat: Léon Schreursvest 33,
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS
Parochiesecretariaat
Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
Open op dinsdag en donderdag
van 09.30 u. - 11.30 u.
Het kan nuttig zijn vooraf te bellen
op 016 25 04 59
of liefst op **0492 319215**

Aswoensdagviering 14 februari in Blauwput - Zangers gezocht

Kerstmis en Nieuwjaar liggen nog fris in het geheugen en Aswoensdag, de vastenperiode en de Goede Week dagen al op in het oosten.

Op woensdag 14 februari zal er in de hele zone KesseLinde slechts één **zonale aswoensdagviering** doorgaan in de **kerk van Blauwput om 20 uur**. Allen welkom.
Lieven Dries

ZANGERS GEZOCHT

Beste mensen van zone Kesselinde,

Op woensdag 14 februari 2024 om 20:00 uur gaat de Aswoensdag viering door in de Heilig Hartkerk van Blauwput.

We nodigen jullie van harte uit om de start van de vastentijd samen met ons in te zetten.

We zouden graag een beroep willen doen op mensen die met hart en ziel de samenzang willen ondersteunen. We voorzien een inoefnement in onze kerk van 18:00 tot 19:30 uur. Gevolgd door een pauze waarbij we koffie, thee of water aanbieden samen met een snackje.

Zo er iemand zich geroepen zou weten om dit koor te dirigeren, kan deze persoon zich melden op hhart-kessello@gmail.be.

Met dank voor jullie medewerking,

VIERINGEN

SINT-FRANCISCUS

Zondag 11 februari 2024
6de zo dh jaar
10u. Viering
Voorganger: Thierry Van Craenem
Lector: Lutgarde Frederix
Zang: Guy Saenen
Orgel: Raoul Vereecken

Woensdag 14 februari 2024
Aswoensdag
20u. Zonale Viering in de kerk van Blauwput

Zondag 18 februari 2024
1e zo van de vasten
Gedachtenis Pr Modest Goossens
10u. Viering
Voorganger: Lieven
Lector: Ronny Van de Gaer
Zang: Franciscuskoor
Orgel: Herman Baumers
Beelden: Thierry Van Craenem

SINT-ANTONIUS

Zondag 11 februari
Jaargetijde pastoor Paul Peeters
11 u. viering met koor- en samenzang
Voorganger: pater Ghislain Kasere-

ka
Assistent: Mieke Vanhooymissen
Lector: Hilde Sinap
Homilie: pater Ghislain Kasereka
Beelden: Leo Swinnen

Woensdag 14 februari 2024
Aswoensdag
20u. Zonale Viering in de kerk van Blauwput

Zondag 18 februari
1ste zondag in de veertigdagentijd B
11 u. viering met koor- en samenzang
Voorganger: deken Patrick Maervoet
Assistent: Mirjam Van Lammeren
Lector: Ann Henderickx
Homilie: deken Patrick Maervoet
Beelden: Leo Swinnen

DON BOSCO

Woensdag 14 februari 2024
Aswoensdag
20u. Zonale Viering in de kerk van Blauwput

Zondagsvieringen om 10.30 u.
18 februari
3 maart

GEDACHTE VAN DE WEEK

Ik droom van grote dingen,
die er meestal toch niet komen,
toch blijf ik stevig vasthouden
en altijd verder dromen

Wees blij met kleine stapjes,
fier op wat je hebt bereikt,
de kleinste dingen maken groot,
dat is wat je verrijkt.

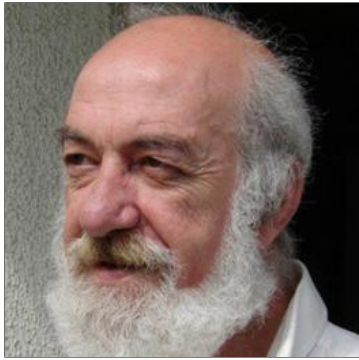
#Lizismore

Geluk zit in een lachje
om een uiterst flauwe mop,
net als in een afdaling,
na veel te lang bergop,
't zit vaak verstopt in geur en kleur,
in onverwachts bezoek,
misschien zelfs in even stil
of thee met een goed boek,
een chocoladereep kan ook,
vrienden die jou omringen,
ach ja, geluk zit – zoals steeds –
echt in de kleinste dingen.

#Lizismore

Overlijden - Dirk De Vis

Dirk De Vis
PATER DIRK, FATHER, PAPOU, PAI en VADER
Missionaris van het Heilig Hart
geboren te Opwijk op 10.11.1948
geproft te Beernem op 12.09.1968
tot priester gewijd te Opwijk op 21.07.1974
gesterkt door de ziekenzalving overleed hij vredig in UZ Leuven campus Gasthuisberg op 15.01.2024
De uitvaartliturgie vond plaats op zaterdag 27 januari 2024 om 11 uur in de Sint-Agathakerk van Wilsele-Putkapel.

Dirk De Vis

We vernamen het overlijden van priester Dirk De Vis uit Wilsele-Putkapel. Hij was een erg geliefd figuur en stond in voor de opvang van vluchtelingen die nergens anders terecht konden. De Vis was pater van de missionarissen van het Heilig Hart en bezieler van het **Vluchtelingen-huis en de vzw Recht op Migratie**.

Hij ging vorig jaar met pensioen en dat werd gevierd in de parochie van Sint-Agatha in Wilsele-Putkapel. Eerder was De Vis ook actief in de parochies van Sint-Hadrianus in Wijgmaal, Sint-Martinus in Wilsele-Dorp en Sint-Carolus in Attenhoven. De Vis kampte al even met ademhalingsproblemen en overleed in zijn slaap. Hij was enorm graag gezien en was een man van het volk. Daarnaast was hij heel actief in de weer met zijn vluchtelingenhuis. Hij stond voorts ook steeds klaar voor een babbel. Dirk De Vis was een man met een groot hart. Zijn overlijden is een

schok voor de gemeenschap. Onze oprechte deelneming aan alle mensen die hem van dichtbij gekend hebben.

In de afscheidsviering werd voorgelezen uit de leefregel van de congregatie:

21. Zoals onze Stichter zullen we aandacht hebben voor hen die lijden en in nood verkeren.

We zullen proberen de oorzaken van hun lijden op te sporen en trachten te onderkennen wat we daaraan moeten doen, geleid door het licht van het evangelie en lusterend naar de wereld en de Kerk.

22. In de armen en de geringen, in al de slachtoffers van ongerechtigheid en geweld zullen we het gelaat van Christus herkennen. Hij vraagt ons zijn liefde in hun leven te brengen.

In antwoord op dat appel zullen we ons medeleven met hen tonen door moedig te werken aan de erkenning van hun mensenrechten en aan de bekering van hun onderdrukkers.

MEDITATIE IN DE CHRISTELIJKE TRADITIE

Data meditatie voor 2024

Februari: 12, 26
Maart: 11, 25
April: 8, 22
Mei: 6, 20
Juni: 3, 17
Juli: 1, 15, 29

Ajuinen en sjalotten

‘Als er in een recept bij de ingrediënten een ajuin staat, kies ik meestal voor een sjalot’, vertelt een bekende kok in een interview. ‘Waarom zou je cava drinken als er champagne is?’ Ik denk erover na. Wist ik veel dat sjalotten zoveel meer *tasty zijn* dan hun alledaagsere uienbroeders! En is het dan inderdaad beter om steevast te kiezen voor de meer exquise versie?

Geen doordeweekse broek, maar je beste exemplaar uit de kast. Geen tingeltangelmuziek van wat toevalig op de radio is, maar een welbewust gekozen cd die je altijd opnieuw begeistert. Geen fantasieloze boterham met kaas, maar een lunch versierd met kerstomaatjes en komkommer. Geen geestdodend tv-programma, maar een film of een docu die je al lang wil zien. Geen herenloos geklets met je huisgenoten, maar een afspraak met een bijna uit

het oog verloren vriend(in). Enzo voort.

Het enige probleem is dat je er zo moe van wordt om altijd je beste beentje voor te zetten. Soms wil je weleens gewoon ajuinen eten, zonder culinair hoogstandje. Bovendien vrees ik dat ik in veel gevallen voor mijn omgeving eerder een ajuin dan een sjalot ben. En dan ben ik al lang blij dat mijn vrienden en burens niet altijd hoge eisen stellen.

Excelleren is prima, zolang het niet de norm is. Ik wil af en toe best schitteren of sprankelen. Als ik voor de rest van de tijd gewoon mijn eigen doordeweekse zelf mag zijn.

Kolet Janssen
gepubliceerd op 7 december 2023 (<https://www.koletjanssen.be/blog/ajuienen-sjalotten/>)

Wens Ambulance Zorg vzw

In 2011 richtten ambulancier Jan Schraepen en zijn zus Miet de vzw Wens Ambulance België op. Vandaag telt deze vzw ruim 80 enthousiaste vrijwilligers die zich inzetten om de laatste wens van palliatieven te realiseren. Wat de wens ook is, we passen ons altijd aan het tempo van de palliatieve persoon aan. We weten dus wel wanneer we vertrekken, maar niet hoe laat we terug thuis zijn. En wat de wens ook is, we verstrekken altijd hoogkwalitatieve zorg.

Als wij een palliatieve mee op pad nemen, dan kan de familie er dus 200% zeker van zijn dat hij alle nodige medicatie krijgt en uitstekend verzorgd wordt. Daar omdat we ook altijd een ambulancier én een verpleegkundige inzetten om de wens te vervullen.

Naast onze ambulance voor volwassenden hebben we sinds eind 2018 ook een kinderambulance. Een aangepast voertuig met alle medische toeters en bellen, dat er tegelijk heel tof en kindvriendelijk uitziet aan de buitenkant.

Enkele voorbeelden van wensen

Gemiddeld vervullen de vrijwilligers van Ambulance Wens twee wensen per week. Elke wens die we vervullen, resulteert steeds in ongelooflijk mooie momenten. Want

wat die laatste wens ook is, telkens valt er één ding op: het pure geluk dat van de palliatieve én van zijn familie afstraalt.

Nog eens naar huis

In augustus ging de Wens Ambulance België weer op pad voor een 97 jarige meneer die toen op de Palliatieve eenheid "Het Anker" van AZ Delta te Roeselare verbleef. Zijn

wens was om nog een keer samen met de dochters naar zijn thuis te gaan in Ingelmunster. We vertrokken vanuit Diepenbeek richting Roeselare. Na een rit van een tweetal uurtjes kwamen we aan op de palliatieve eenheid van het ziekenhuis AZ Delta. Meneer zat piekfijn uitgedost ons op te wachten in het gezelschap van zijn dochter en schoonzoon.

We lieten hem kennismaken met onze mascotte en deze kreeg meteen de naam: "Juulke". Nadat we meneer geïnstalleerd hadden in de ambulance vertrokken we richting Ingelmunster.

Het zonnetje was alvast aan het schijnen. Onderweg was meneer voluit aan het vertellen over de dingen die hij buiten zag. Hij was dol-enthousiast. We arriveerden bij zijn boerderij. De andere dochter en schoonzoon stonden ons op te wachten. Je zag meneer stralen, hij was zo blij nog eens terug thuis te zijn. Ook de thuisverpleegkundige

ge van meneer kwam een bezoekje brengen.

Natuurlijk mocht een fris glaasje cider niet ontbreken. Meneer en familie genoten met volle teugen. Meneer zijn dochter en schoonzoon waren recentelijk verhuisd. Het idee werd gelanceerd om het nieuwe huis even te gaan bezoeken. Zo gezegd, zo gedaan en wij vertrokken met familie richting Meulebeke. Meneer kreeg een rondleiding, ook hier genoot hij met volle teugen van. Toen gaf hij aan dat hij terug wou gaan. Onderweg viel hij bijna inslaap.

Hij had genoten en had een grote glimlach op zijn gezicht. Eens terug aangekomen in het ziekenhuis, wou hij terug in de zetel gaan zitten en kon hij genieten van zijn avondmaal. Met een welgemeende dank je wel van meneer en familie vertrokken wij met grote voldoening terug naar Diepenbeek. Blij dat we zijn wens konden vervullen.

Mathieu's liefde voor zijn dochter Sara

Ook onze goede collega zaliger, Mathieu Voets heeft tijdens zijn palliatieve zorg in het Heilig Hart ziekenhuis van deze dienst gebruik mogen maken. Vanuit het H. Hart ziekenhuis in Leuven is Mathieu, samen met zijn lieve echtgenote Rita vertrokken naar de rustplaats van Kessel-Lo.

Daar stonden Mathieu zijn kinderen en schoonzoon hem op te wachten. Het was Mathieu zijn laatste wens om nog even aan het columbarium samen te komen bij Sara, zijn dochter die in 2009 is heen gegaan. Bloemen werden neergelegd met druppels van liefde in de ogen. Liefde voor Sara in éénieders hart, nooit vervlogen. Mathieu keerde terug richting ziekenhuis met een bagage aan herinneringen als een kostbare schat.

In gedachten genietend van een rijkelijk gevuld hart waar zijn dochter al altijd aanwezig was. Hartverwarmende knuffel van ons allen, Mathieu.

Wie graag meer wil weten over Wens Ambulance Zorg kan een mail sturen naar info@ambulance-wens.be of een telefoontje doen naar 046814 14 14.

Met dank aan Blauwput voor dit artikel

Waarom Lichtmis ook een beetje schuurt

© Jere Cang

Lichtmis is het feest waarop de gedoopte kinderen van het afgelopen jaar in onze kerk (en in vele andere) feestelijk worden onthaald. We dragen het nieuwe leven met een diep gevoel van dankbaarheid en geluk de kerk binnen. Ik vind het elk jaar een ontroerend moment en dit jaar zal dat nog extra zo zijn, want mijn dochter en schoonzoon zijn erbij met onze kleindochter op de arm.

Een kind is altijd goed nieuws. Het is een concreet bewijs van Gods geloof in mensen, van onze hoop ondanks alles, van ons engagement naar de toekomst toe. De gretigheid waarmee kinderen hun eigen mo-

gelijkheden en de wereld ontdekken spreekt voor zich. Je moet al een hart van steen hebben om kinderen te fnuiken in hun drang om te groeien. Haast iedereen laat zich inpalmen door de nieuwsgierigheid van kinderen. Wie zou hen vertellen dat het leven geen zin heeft, dat onze aarde een tranendal is? We laten ons liever meevoeren op hun enthousiasme.

Want de toekomst is aan hen. Mijn kleindochter heeft nog geen weet van wat voor problemen haar allemaal boven het hoofd hangen. Ze schatert bij het woordje 'Poetin', ze proeft het glyfosaat in het drinkwater niet, ze denkt dat er elke dag genoeg leuks te beleven zal vallen en dat haar ouders alle problemen voor haar zullen oplossen. Als ze valt, is ze na een minuutje getroost in de warme armen van iemand om haar heen.

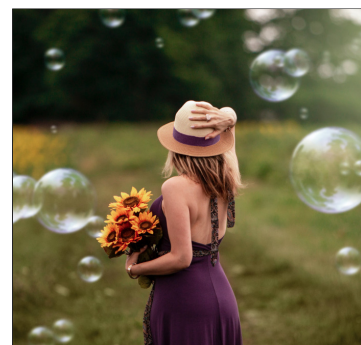
Daarom schuurt Lichtmis een beetje. Onze wereld is geen paradijs en

we zijn bang voor de dag dat de kinderen daar achter komen. We zouden de wereld willen veranderen voor al die graaiende handjes en gretige oogjes in de kerk. We zouden de problemen willen wegwerken en zorgen dat het Rijk van God alvast een heel stuk sneller werkelijkheid wordt. Maar we weten maar al te goed dat dat niet in onze macht ligt.

Alhoewel. Het is al begonnen, ook al zien we het niet altijd. Mosterdzaadjes worden grote bomen. Als we durven geloven en daarnaar leven, is alles mogelijk. In elk geval kunnen we een mantel van liefde weven om elk kind in te hullen, zodat de opdooffers van het leven minder hard aankomen. En tenslotte staat God aan onze kant. Een betere supporter is niet te vinden.

Kolet Janssen - gepubliceerd op 5 februari 2023 op www.kerknet.be (<https://www.koletjanssen.be/blog/waaromlichtmis-ook-een-beetje-schuurt/>)

GEDACHTE VAN DE WEEK

Vandaag blaas ik wat zuurstof naar wie zich eenzaam voelt, naar hoofdjes die te vaak worden door 't leven overspoeld, naar mensen die gebroken zijn, verdrinken in de zorgen, naar kinderen die hopen op een vredvolle morgen, naar iedereen die 't nodig heeft, blaas ik wat zacht en zoet, een knuffel vol met liefde, verse hoop en nieuwe moed.

#Lizismore

DAG

Vandaag is je leven.
Je leven is vandaag.
Waarom zou je 'n dag overslaan?
Je houdt toch ook niet zonder reden 'n poosje je adem in?
't Is zes uur in de morgen.
Daar staat ie... aan het raam.
De nieuwe dag.
Nog nooit eerder vertoond.
En niet voor herhaling vatbaar.

Ik lig nog in bed en krijg zo'n gevoel van:
'De visite is er al.'
Kom binnen dag.
Dag lieverd.
Hij zegt: 'Mag ik je kussen?'
Ik geef hem mijn kussen en stap uit m'n bed.

Toon Hermans

Het Molenhuis Terugblik 2023 - vooruitblik 2024

Elk jaar sluiten we gewoontegetroouw af met onze vrijwilligers in het Molenhuis.

Het jaar 2023 bracht weer een mengelmoes aan herinneringen en vooral veel goesting om verder te

bouwen aan de organisatie in 2024.

Om het met de woorden van de vrijwilligers en hun kinderen te zeggen:

Moulin de Belle Meuse BERISMENIL nr. 5 6982 LA ROCHE-EN-ARDENNE info: Contact@moulindebellemeuse.be

Laat goed nieuws niet ondersneeuwen

De wereld brandt
Mensen lijden
Pijn, honger, verlies
Het is moeilijk om dat niet te zien
Maar, kijk eens verder
Kijk eens goed
Zie je die mensen
Samen stappen voor vrede
De rangen sluiten tegen oorlog en haat

Zie je die mensen die helpen en delen
Genezen en zorgen
De anderen omarmen
Zonder oordeel of angst
Ze zijn met zovelen
Zie je hen?
Negatief scoort
Haat brult
Verdeeldheid verkilt

Maar er is goed nieuws onder de zon
Voor wie het wil zien,
voor wie het wil horen,
voor wie het wil zijn
Warm je eraan, verspreid de gloed

Laat goed nieuws niet ondersneeuwen

Bond Zonder Naam

Nieuwe expo in Parcum

In Vlaanderen en België trekken jaarlijks tientallen processies door de straten. Verzameld rond een heiligenbeeld of reliekschrijn trekt de gemeenschap in rijen door de straten. Banieren worden megedragen; als engelen of heiligen uitgedoste figuranten, ruiters, fanfares en bescheiden praalwagens begeleiden de optocht. Wie niet mee doet, plaatst een versierd altaartje bij de voordeur of strooit bloemen op straat. Het regent (vaak), een enkele keer schijnt de zon.

Fotografe Myriam Rispens bezocht in alle uithoeken van het land al bijna honderd processies. Als fotografe gaat ze altijd op zoek naar een wereld die ons vreemd voorkomt, maar tegelijk uitermate vertrouwd oogt. Voor haar nieuwste project trok ze rond, speurend naar

processies en de bijhorende huisaltaartjes. Als een antropologe capteert Rispens de grote gebaren en de onmogelijke details in de rand. Liefdevol volgt haar lens de trage, ingesloten choreografie van lichamen die enkele uren lang een andere gedaante aannemen. De mensen komen samen, wachten vol spanning. De processie kan beginnen.

Met de tentoonstelling 'Hemel en aarde bewegen' brengt PARCUM een hommage aan de mensen die er alles aan doen om deze tradities in stand te houden. Je kan de fototentoonstelling gaan bekijken in Parcum van 15 december 2023 tot 17 maart 2024.

Voor meer info kan je terecht op de website van Parcum via www.parcum.be

GA MEE WANDELEN OF FIETSEN TEN VOORDELE VAN BROEDERLIJK DELEN

Op zaterdag 27 april organiseert Broederlijk Delen in en rond Bornem 'Dwars door de Boerenbuiten'. Een wandel- en/of fietstocht waarbij je langsgaat bij bioboeren, -tuinders en makers van duurzame en ecologische producten. Op deze tussenstops kom je te weten waarom zij bewust de biologische kaart trekken, én wat de impact hiervan is. Zowel bij ons als in het Globale Zuiden.

Wie deelneemt engageert zich om, naast het betalen van z'n inschrijvingsgeld, ook een sponsorbedrag

op te halen. Dankzij dit sponsorgeld, draag je bij aan het werk van partnerorganisaties in Afrika, Latijns-Amerika, Israël en Palestina. Zij strijden samen met en voor de lokale gemeenschappen voor de ontwikkeling van duurzame landbouw.

Er worden verschillende wandel- en fietsafstanden aangeboden. Zo is er voor ieder wat wils. Ook al goesting? Je vindt alle info op ww.dwarsdoordeboerenbuiten.be.